

učiniti sada. Sutra će biti kasno što činiti za njihovo postojanje.«

Predavači su u svojim izlaganjima naštojali prikazati, svaki na svojem području, aktualnu sliku naših zajednica i iznijeti prijedloge za njihov opstanak te su tako čitateljima pokušali približiti aktualno stanje i djelovanje u hrvatskim katoličkim misijama u Zapadnoj Europi. Stoga zbornik može biti koristan svima koje zanima ta važna i nezaobilazna tematika djelovanja Hrvata katolika u Zapadnoj Europi. U svome idejnom rješenju naslovnice autorica Romana Kašaj je upravo to i željela istaknuti.

Adolf Polegubić

Neda Hrčko, *Obična neobičnost*, KS, Zagreb, 2006, 270 str.

Dvije godine nakon smrti neuropsihiatrice prim. dr. Nede Hrčko mons. Vladimir Stanković i fra Augustin Zdravko Kordić izabrali su, složili i priredili dijelove iz njezine autentične pismene ostavštine. To je njezin mladenački dnevnik kome je ona povjeravala doživljaje svoga bogatoga vjerničkoga nutarnjega duhovnog života; to je njena autobiografija s pojedinostima iz njena svjetovnog života; to su pisma njena duhovnog vođe

fra Ante Antića o njenom duhovnom životu.

Knjiga je slika njene duhovne i svjetovne stvarnosti, objavljena kako bi čitatelju ulila životnu hrabrost i bila duhovni poticaj i pomoć kršćanima koji je pročitaju. Kad neki ljudi otkriju neku tajnu svoga života, kao Neda, tek tada uočavamo kako je život složena stvarnost, ali i shvaćamo da je život proživljen u srcu i u duši mnogo bogatiji, kako je u predgovoru knjizi sažeto proniknuo nadbiskup vrhbosanski kardinal Vinko Puljić. Dr. Neda Hrčko bila je svjetovni laik; pokazala je da se unatoč ljudskoj slabosti može — nastojanjima, trudom i nadasve Božjom milošću — povezati vjersko uvjerenje s visokom kulturom i intelektualnom i liječničkom izobrazbom, da posudim neke misli mons. o. Valentina Pozarića, pomoćnog biskupa zagrebačkoga, o bl. Ivanu Merzu, i da te misli primijenim na ocjenu osobnosti Nede Hrčko na temelju riječi koje su ustvari iz njene knjige. I jedno njezino zapažanje za sve ljudе: »Čitav je život zapravo samo jedna utrka u kojoj oni koji se najviše žure zaboravljaju na bitno: na mirno, promišljeno, bezgranično i posvemašnje predanje Bogu.« To je srž poruke iz knjige.

Ivica Ružička